

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobkyně: O.PO.RA, odborová organizace (dříve Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu), IČ 269 91 934, se sídlem Bouzov 8, PSČ 783 25, zastoupené JUDr. Janou Kašpárkovou, advokátkou se sídlem Blanická 917/19, 779 00 Olomouc, proti žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2, o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného,

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 30. 1. 2008, č. j. 167/1.30/08/14.3.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 1026 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou zástupkyně žalobkyně JUDr. Jany Kašpárkové, advokátky.**

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 23. 3. 2010 se žalobkyně domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného. Tu spatřovala v tom, že žalovanému bylo rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2009, č. j. 6 Ca 138/2008-45, uloženo vést další řízení ve věci a rozhodnout o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce zde dne 30. 1. 2008 (vydaného ve věci žádosti žalobkyně o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a to konkrétně kopií všech pravomocných rozhodnutí o pokutách udělených právníkům osobám za správní delikty podle zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, která úřad dosud vydal). Žalovaný však ve věci nekonal, a na návrh žalobkyně na přijetí opatření proti nečinnosti reagoval přípisem ze dne 19. 2. 2010, z něž je zřejmé, že ani ve věci rozhodnout nehodlá. Žalobkyně proto navrhla, aby soud žalovanému uložil ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku rozhodnout o odvolání

žalobkyně proti rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 30. 1. 2008, č. j. 167.1.30/08/14.3.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že soud při zrušení rozhodnutí žalovaného nevzal v úvahu fakt, že zákon č. 106/1999 Sb. obsahuje taxativní omezení práva žadatelů na informace; přitom rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce obsahují citlivé osobní údaje či obchodní tajemství zaměstnavatelů, které by mohly být zneužity ze strany žadatelů o informace nebo třetích osob. Proto žalovaný podal proti rozsudku městského soudu ze dne 22. 12. 2009 kasační stížnost. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobkyně v replice zdůraznila, že kasační stížnost nemá odkladný účinek a že žalovaný je po zrušení svého rozhodnutí povinen znovu rozhodnout. Žalovaný ve svém vyjádření polemizuje s věcným obsahem rozsudku městského soudu, zaměňuje tedy řízení o kasační stížnosti s řízením o žalobě na ochranu proti nečinnosti.

Při jednání konaném dne 18. 1. 2012, jehož se zúčastnil jen žalovaný, setrval žalovaný na tom, že žaloba by měla být zamítnuta.

Žaloba je důvodná.

Ve správním spisu, který žalovaný předložil soudu, není založena žádost žalobkyně o opatření na ochranu před nečinností; soud však za dostatečný důkaz toho, že žalobkyně upozornila žalovaného na nečinnost a žádala jej o nápravu, považuje k žalobě připojenou kopii přípisu žalovaného ze dne 19. 2. 2010, ve kterém žalovaný žalobkyni sděluje, že ve věci podal kasační stížnost a že současně postoupil věc Státnímu úřadu inspekce práce bez vydání rozhodnutí. Sám žalovaný ostatně v řízení před soudem nijak nezpochybnil, že žalobkyně u něj tento prostředek uplatnila. Žaloba je tedy přípustná. Žalovaný soudu nesdělil, že by o žádosti rozhodl po datu podání žaloby na ochranu proti nečinnosti; stav daný při zahájení řízení o žalobě tedy stále trvá.

V řízení bylo zjištěno, že žalovaný skutečně poté, co Městský soud v Praze zrušil svým rozsudkem ze dne 22. 12. 2009, č. j. 6 Ca 138/2008-45, jeho rozhodnutí ze dne 11. 3. 2008 ve věci žádosti žalobkyně o poskytnutí informací a vrátil mu věc k dalšímu řízení, nepokračoval v řízení, ale místo toho podal kasační stížnost, z jeho vyjádření k žalobě plyne – i když to žalovaný neříká výslovně – že s rozsudkem městského soudu nesouhlasí a že v řízení bude pokračovat až poté, co Nejvyšší správní soud rozhodne o jeho kasační stížnosti.

Takový postup ale není možný. Rozsudkem správního soudu o žalobě je správní orgán vázán, a pokud soud zruší jeho rozhodnutí o odvolání žalobkyně a vrátí mu věc k dalšímu řízení, je povinen o odvolání znovu rozhodnout v souladu se závazným právním názorem soudu a ve lhůtách stanovených správním řádem. Rozhodnutí správního soudu v I. instanci nabývá právní moci doručením účastníkům; kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem a správní orgán není oprávněn vyčkávat s dalším postupem ve věci až do doby rozhodnutí o kasační stížnosti. Soud na okraj dodává, že důvody, které vedly správní orgán k vyčkávání s vydáním rozhodnutí, jsou krom toho pomýlené. Městský soud ve svém rozsudku ve věci 6 Ca 138/2008 rozhodně nevybízěl žalovaného k toho, aby nedbal ochrany osobních údajů či obchodního tajemství: žádal od něj pouze, aby žádost – která je podle svého obsahu žádostí o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím – správně posoudil podle tohoto zákona, nikoli aby s ní nakládal jako se žádostí o nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Zákon č. 106/1999 Sb. přitom pochopitelně také obsahuje různá omezení, která mohl správní orgán využít, považoval-li to za potřebné.

Jelikož žalovaný byl a dosud je ve věci nečinný, přikázal mu soud, aby ve stanovené lhůtě rozhodl o odvolání žalobkyně.

Žalobkyně měla ve věci úspěch, a žalovaný je tak ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s. povinen zaplatit jí náklady řízení. Podáním ze dne 1. 9. 2010 vyčíslila žalobkyně své náklady na 1000 Kč za soudní poplatek, 27 Kč za poštovné a obálku, 736 Kč za cestovné a 8640 Kč za odměnu advokátky (tři úkony právní služby včetně DPH). Podáním ze dne 15. 1. 2012 vyčíslila žalobkyně své náklady celkovou částkou 13 283 Kč, z toho 1763 Kč hotové výdaje (soudní poplatek – 1000 Kč, poštovné a obálka – 27 Kč, cestovné – 736 Kč) a 11 520 Kč odměna advokátky (čtyři úkony právní služby včetně DPH).

Podle soudu nenáleží žalobkyni v této věci náhrada nákladů řízení spočívajících v odměně advokátky. Ačkoli žalobkyně vystavila advokátce plnou moc již dne 1. 9. 2010, v průběhu řízení vystupovala vůči soudu sama za sebe (žaloba ze dne 23. 3. 2010, kasační stížnost ze dne 26. 4. 2010, návrh na zrušení výzvy k úhradě soudního poplatku ze dne 22. 11. 2010, replika ze dne 8. 3. 2011). O tom, že žalobkyně je v řízení zastoupena advokátkou, se soud dozvěděl až z podání ze dne 11. 5. 2011, kterým advokátka jménem žalobkyně požádala soud, aby vyzval žalovaného, zda by nechtěl v rámci uspokojení žalobkyně rozhodnout o jejím odvolání. Stejně tak advokátka jménem žalobkyně dne 19. 12. 2011 podala návrh na určení lhůty k vydání rozhodnutí. Až posléze zaslal Nejvyšší správní soud zdejšímu soudu část spisu, ve kterém se nacházela i plná moc ze dne 1. 9. 2010; skutečnost, že se udělená plná moc dostala ke zdejšímu soudu až se zpožděním, však nemá pro stanovení výše nákladů řízení, která žalobkyni náleží, žádný vliv (kdyby jménem žalobkyně již dříve vystupovala advokátka, soud by si od žalobkyně nebo od Nejvyššího správního soudu vyžádal plnou moc dříve; není však podstatné, kdy byla plná moc vystavena, ale zda žalobkyně činila právní úkony vůči soudu samostatně, nebo u toho využívala služeb advokátky).

Žalobkyni by náležela náhrada odměny advokátky za písemné podání soudu týkající se věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu]; podání týkající se věci samé (žaloba, replika) však v této věci učinila sama žalobkyně, advokátka soudu zaslala jen svou žádost, aby soud vyzval žalobkyni k uspokojení žalobkyně, a návrh na určení lhůty. Tato podání nelze považovat za podání ve věci samé. Z téhož důvodu nemůže být přiznána odměna ani za převzetí a přípravu zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, protože na to, že advokát převzal zastoupení, lze usuzovat z následného podání ve věci samé; žádné takové podání však advokátka v této věci neučinila, takže není důvod, aby jí byla přiznána odměna za převzetí zastoupení.

Nelze přiznat ani náhradu odměny advokátky za úkon právní služby spočívající podle tvrzení žalobkyně v „další poradě“ [§ 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu] konané dne 7. 3. 2011, na jejímž podkladě pak žalobkyně dne 8. 3. 2011 podala repliku. Jak už bylo řečeno, repliku podala žalobkyně sama za sebe, nepodala ji její advokátka; účel takové tvrzené porady tedy není zřejmý, pokud je žalobkyně způsobilá vystupovat sama za sebe; ostatně porada nebyla ani nijak doložena. Stejně tak žalobkyni nenáleží ani náhrada cestovného spočívající v jízdě na trase Bouzov – Olomouc a zpět: pokud žalobkyně jednala v řízení sama za sebe a samostatně činila podání ve věci samé, nelze považovat za náklady účelně vynaložené její náklady na jízdy za advokátkou.

Jedinými náklady řízení, jejichž náhrada žalobkyni náleží, je tak zaplacený soudní poplatek ve výši 1000 Kč a poštovné za zaslání potvrzení o úhradě soudního poplatku ve výši 26 Kč; celkem tedy žalobkyni náleží 1026 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 18. ledna 2012

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková